

jeg tidligere udtalt, at det var min Hensigt at foreslaa denne Lov fornyet. Det udtalte jeg allerede ved Behandlingen af Finansloven i Folketinget, og det er klart, at det har mit Partis Tilslutning, saaledes at vi kan gaa med dertil. Denne Lov er jo efterhaanden blevet af en noget anden Type, end da den første Gang vedtoges; den havde da nogle slemme Pletter. Der var Beskatning af tørrede Frugter, Svesker og Rosiner, og der var Beskatning af Grøntkonserves samt af forskellige Ting, der bruges som Raastoffer: Tomatpuré og Orangeafkog. Men den ekstraordinære Beskatning, Loven har indført paa disse Omraader, er forsvundet, saaledes at den nu fremtræder i en Skikkelse, der gør den langt lettere antagelig for os end den Gang.

Medens jeg altsaa kan tilsige mit Partis Tilslutning til Gennemførelse af de tre første Punkter, skal jeg bemærke, at vi ikke kan gaa med til at gennemføre Forlængelsen af Valutaafgiften. Jeg kan forstaa, at man ikke har Tid til at udarbejde et nyt Lovforslag, naar man kommer til som ny Regering, men at man ikke har Tid til at lade en Lov bortfalde, forekommer mig dog at være noget for juletravlt, for der skal ingenting til for at lade en Beskatning bortfalde. Hvis man blot forholder sig ganske roligt, musestille, falder Bestemmelserne væk af sig selv, og det skulde man dog tro, den nye Regering kunde overkomme: at forholde sig ganske rolig og lade Satser falde bort af sig selv — der behøves ingen store tekniske Udarbejdelser dertil. Det undrer mig, at man fra Regeringens Side foreslaar Forlængelse af disse Skatter og derigenem en Skatteforhøjelse. Det lader sig nemlig ikke gøre ved Hjælp af Ordspil om, at eet er en Skatteforlængelse og noget andet en Skatteforhøjelse, at komme udenom den Kendsgerning, at dette er en yderligere Beskatning af den danske Befolkning. Og det undrer mig, at den nye Regerings første Skridt paa Lovforslagenes Vej er dette at foreslaa en Skatteforøgelse, da der jo ogsaa fra Venstrepartiets Side er talt overordentlig smukt under Valgkampen om alle de Skatter, der nu skulde nedsættes. Venstre var et af de Partier, der talte stærkest derom. Der var kun eet Parti, der kunde overbyde Venstre i den Retning, og det var Retspartiet, som vilde have alle Skatter afskaffet, medens Venstre dog kun forlangte en stærk Nedsættelse af Skatterne. Det, som nu foregaar, er altsaa det, at man som første Regeringshandling forøger Skattebyrden for den danske Befolkning.

Det er underligt at se det konservative

Folkparti være med hertil. I Folketinget har det konservative Folkparti jo stillet Forslag om, at den sidste Rate af Valutaafgiften — den, der hvilede paa Indkomstskatten — skulde tilbagebetales Skatteyderne, idet man gjorde gældende, at Valutaskattens Formaal var fuldt opfyldt, selv om en saadan Tilbagebetaling fandt Sted; man paaviste nemlig meget rigtigt, at efter Finansloven for indeværende Aar vilde der være fuld Dækning til Tilbagebetaling af de 40 Mill. Kr., selv om man tilbagebetalte de 5—6 Mill. Kr., der her var Tale om. Man har altsaa fra konservativ Side stillet Forslag om en saadan Tilbagebetaling af en Gang erlagt Skat, fordi Formaalet var opfyldt. Naar man nu fra det konservative Folkpartis Side vil være med til at forlænge Skattesatser til det samme Formaal, Skattesatser, som vilde falde bort af sig selv, hvis man ikke rørte ved dem, forekommer det mig dog at være noget inkonsekvent.

Jeg maa maaske have Lov til at bemærke, at denne Idé at lade den sidste Rate af Valutaskatten bortfalde ikke med Retten kan tillægges det konservative Folkparti, thi denne Tanke er opstaaet her i Landstinget. Dermed vil jeg dog ikke antyde noget om, at det er en sund og god Tanke, men den er opstaaet her i Landstinget. Den er fremsat første Gang af det ærede 17de tingvalgte Medlem (Brandes) under Finanslovdebatten i Fjor, og jeg gjorde den Gang opmærksom paa, at vel var det rigtigt, at disse Penge i og for sig ikke behøvedes til Tilbagebetaling af de 40 Mill. Kr., men paa Finansloven, saaledes som den paa det Tidspunkt forelaa fra Folketinget, var der regnet med denne Indtægt som Dækning for Udgifter, og jeg maatte derfor erklære, at jeg ikke kunde gaa ind paa Tanken, hvorefter det ærede 17de tingvalgte Medlem var saa elskværdig ikke at stille noget Forslag derom. Ideen stammer altsaa fra det ærede Medlem, og det konservative Folkparti har enten laant den eller faaet den paa anden Maade, den er ikke Partiets egen Opfindelse. Nu har man imidlertid før Valget stillet Forslag i Folketinget om denne Tilbagebetaling, og det maa dog betyde, at man mente, der ikke skulde mere Valutaskat til end højst nødvendigt, men saa gaar man nu med til at udskrive en ny Skat, til Trods for at der ikke er nogen Nødvendighed derfor og Skattens Formaal er opfyldt. Jeg gaar ud fra, at det konservative Folkparti nu efter Valget vil stille det samme Forslag om Tilbagebetaling af Valutaafgiften; jeg har nok set i Bladene, at et eller andet konservativt Med-